

щѣхте да кажете, че никой нѣма право да бърка въ касата ви, безъ ваше позволение. Не, човѣкъ трѣбва да бжде справедливъ. При всички случаи на живота си, той трѣбва да отсжда справедливо. Дали въ неговата каса бъркатъ или въ чужда, той трѣбва да има едно мнение, което да почива на абсолютната правда. Наистина, Богъ дава възможность на човѣка да мисли, да чувствува и да постъпва свободно, но и при това положение, той трѣбва да се запитва въ себе си, дали неговитѣ мисли, чувства и постъпки сж съгласни съ великитѣ закони на Битието. При това положение само човѣкъ може да решава задачитѣ си правилно.

Като е дошълъ на земята да се учи, човѣкъ трѣбва строго да спазва Божественитѣ закони, които сж вѣчни и неизмѣняеми. Човѣшкитѣ закони сж временни. Тѣ важать за день, два, мѣсець, година — бързо се смѣнятъ. Запримѣръ, единъ човѣкъ има голѣма овощна градина, насадена съ най-доброкачествени плодове. Той издава заповѣдь на слугитѣ си, никой отъ тѣхъ да не влиза въ градината му безъ негово позволение и да кжса отъ плодетѣ на дърветата. Тази заповѣдь е човѣшка, тя е валидна за единъ день — отъ изгрѣването до залѣзването на слънцето. За другия день господарьтъ ще издаде друга заповѣдь. Случва се, че дъщерята на господаря се влюбва въ единъ отъ слугитѣ — младъ, красивъ, интелигентенъ момъкъ и